

ประสบการณ์และ/หรือความภาคภูมิใจของผู้สอน
ที่สามารถสร้างแรงจูงใจด้านการเรียนให้นักศึกษา

1) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) รศ.ดร. อุไรวรรณ ธนสถิตย์

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

การสร้างแรงจูงใจด้านการเรียนให้นักศึกษา ไม่นับเอาคะแนนเข้าล่อนักศึกษาแล้ว สิ่งที่ใช้ประจำมี 3 วิธีคือ

1. เอาการบ้านที่ให้นักศึกษาทำมาเฉลยหน้าห้องและอ่านตัวอย่างการบ้านหรือแบบฝึกหัดของนักศึกษาที่ดีที่สุด และนักศึกษาจะหน้าบานมากและภูมิใจอยากเข้าชั้นเรียนอีก และทำเช่นเดียวกันนี้กับการเฉลยข้อสอบ Mid-Term ในชั้นเรียนด้วยตัวอย่างของนักศึกษาที่ได้คะแนนสูงสุดในห้อง และให้เพื่อนๆปรบมือให้
2. นักศึกษาผู้หญิงคนที่ไม่ใส่เครื่องแบบเข้าชั้นเรียน นุ่งแต่กางเกงขาวาวเสื่อยัดและรองเท้าแตะและขาดเรียนบ่อยมาก ผู้สอนคืออาจารย์น้อย ขอร้องจนปากเปียกปากแฉะ วันหนึ่งแกล้งชุดนักศึกษาเข้าเรียน ผู้สอนจึงขอบคุณและออกปากชมว่าน่ารักมาก ให้ความร่วมมือมาก เดียวนี้ใส่เครื่องแบบถูกระเบียบมาเรียนแล้ว ขอให้ทุกคนเอาเป็นแบบอย่าง คุณมีความสุขมาก ตั้งแต่นั้นมาแกก็แต่งชุดนักศึกษาเข้าเรียน และขยันมาเรียนทุกครั้งจนถึงวันปิดคอร์ส
3. ผู้สอนสอนเด็กวิชานโยบายต่างประเทศ ได้เล่าถึงประวัติชีวิตของประธานาธิบดี บารัค โอบามา ตอนเล็กว่าขาดทุกอย่าง พ่อก็ทิ้งไปตั้งแต่เกิดไปมีภรรยาใหม่ แม่ก็ไปมีสามีใหม่ ต่อมาแม่ก็ตายตั้งแต่ยังเล็กอยู่ เป็นเด็ก Broken Home อยู่กับคุณตาคุณยาย จนก็จน แต่ก็ไม่ยอมติดยาเสพติด และมุ่งกับการเรียน ขยันมากจนจบกฎหมายจากมหาวิทยาลัย Harvard มหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ก็พยายามให้นักศึกษาเห็นว่าเด็กไม่ครบและขาดแคลนขนาดนี้ ยังถีบตัวขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้ นักศึกษามีเพียบพร้อมสมบูรณ์ทุกอย่างน่าจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนให้มาก จะได้ประสบความสำเร็จเหมือนโอบามา ในช่วงเวลานั้นนักศึกษาไม่คุยกันและตั้งใจเรียนมากๆ

2) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ผศ. บุญศิริ ภูัญญาธินันท์

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

1. ยิ้มแย้มแจ่มใส วาจาอ่อนหวาน เป็นกันเองกับนักศึกษา ขณะเดียวกันก็ต้องเข้มงวดจริงจัง กับกฎระเบียบ กติกาหรือข้อตกลงร่วมกันของชั้นเรียน
2. จูงใจด้วยการให้คะแนนหรือมีของรางวัลพิเศษสำหรับคนหรือกลุ่มที่ได้คะแนนดี ในแต่ละบทเรียนเป็น คราวๆไป
3. เล่าเรื่องส่วนตัว เรื่องเก่าๆในอดีตบ้าง เพราะเป็นประสบการณ์ที่นักศึกษาเกิดไม่ทัน เช่นเหตุการณ์ตุลา นักศึกษาจะสนใจมาก แต่การเล่าเรื่องส่วนตัวต้องมีความพอดี ไม่ยกตนหรือว่าร้ายผู้อื่น
4. ใช้สื่อการสอนที่นักศึกษาสนใจเช่น ภาพยนตร์สั้นหรือแอนิเมชั่น หรือให้นักศึกษาเลือกสิ่งที่เขาสนใจ เช่น รายการ TV หรือเพลงแต่เนื้อหาต้องตรงกับเรื่องที่สอน
5. จริงใจ อดทนทุ่มเทกับการสอน โดยทำให้นักศึกษาเห็นเป็นตัวอย่าง เช่นการเรียกนักศึกษามาอธิบาย ข้อบกพร่องงานเขียน หรืออ่านออกเสียงทีละคน ซึ่งจะต้องยอมเหนื่อยและเสียเวลามาก
6. ให้กำลังใจทำให้นักศึกษา ภูมิใจในตนเอง เช่นบอกว่างานที่เขาเขียนเป็นหนึ่งเดียวในโลก หรือกำหนดให้ ทำ portfolio รวบรวมผลงานตลอดเทอม เมื่อจบเทอมก็จะมีผลงานเป็นชิ้นเป็นอัน

3) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร. รติกร สิริสถิต

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

1. เล่าประสบการณ์ตรงในชีวิตจริงเกี่ยวข้องกับบทเรียน พร้อมการตั้งคำถามให้คิดว่าจะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร
2. ห้องใหญ่มาก (จำนวนนักศึกษา 40 คนขึ้นไป) ให้จัดกลุ่มย่อยกันเองไม่เกิน 5-6 คน แล้วให้ตั้งชื่อกลุ่มย่อยนั้นๆพร้อมแสดงท่าที่บอกสัญลักษณ์ของกลุ่ม เวลาครูเรียกชื่อ เรียกตอบ หรือให้ทำกิจกรรม นักศึกษาจะเต็มใจตอบ เต็มใจทำมากกว่าเรียกชื่อเป็นรายคน เพราะพวกเขาจะช่วยๆกัน (Saving Face Strategy)
3. มี pre-test เพื่อท้าทายความสามารถก่อนสอน
4. มี post-test เพื่อท้าทายความสามารถหลังสอน

4) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร.จุรี สุขนวนิช

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

การใช้เสียงเพลงช่วยให้นักศึกษาได้ผ่อนคลาย และเรียนคำศัพท์ไวยากรณ์ ไปพร้อมๆกันค่ะ โดยก่อนเลิกสอน จะสอนนักเรียนร้องเพลง เช่น ถ้าเป็นนักศึกษาชาวไทยก็สอนเพลงจีน ถ้าเป็นนักศึกษาชาวจีนก็สอนเพลงไทย โดยนำเพลงที่ไม่ยากเกินไป มาสอนคำศัพท์ไวยากรณ์และวิธีแปล ทำให้นักศึกษาเพลิดเพลิน และได้ความรู้ด้วยค่ะ การสอนจากเพลงทำให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ได้ง่ายและนานขึ้นด้วยค่ะ

5) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร. ตี๊กัว โบว์สุวรรณ

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

1. มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอน (สำคัญอันดับหนึ่ง)
2. ต้องแสดงให้เห็นให้นักศึกษาเห็นให้ได้ว่าได้เตรียมสอนมาเป็นอย่างดี
3. เอาใจใส่ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สอนให้เขาได้ความรู้ (ศาสตร์ของทฤษฎีการสอนทั้งหมด)คือต้องมีกิจกรรมที่นักศึกษาได้ฝึกฝนและลงมือด้วยตนเอง เพื่อให้เขาได้รู้สึกว่าเขาได้ทำ ได้เรียนรู้ ได้เห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน
4. ต้องแสดงให้เห็นให้นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์มีความยุติธรรม เสมอภาค และสม่ำเสมอในกฎติกรมรรยาท
5. อาจารย์ต้องเป็นแบบอย่างของสุภาพชน ที่สมควรนับถือในฐานะอาจารย์ เช่นรักษาเวลา พุดจาติ แต่งกายเรียบร้อย มรรยาทดี เป็นกันเอง (นักศึกษาถามคำถามคำถาม) ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นเทคนิคหลักๆที่เมื่ออาจารย์มีแล้ว นักศึกษาจะเคารพและยำเกรง เชื่องฟังให้เกียรติ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนเป็นไปง่ายขึ้น สัมฤทธิ์ผลดีขึ้น

6) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร. ดรุณี ฤจสิค

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน เมื่อเทอมที่ผ่านมาตัวเองสอนวิชาการพูดภาษาอังกฤษในที่ประชุมชนซึ่งนักศึกษาต้องสอบพูดหน้าห้อง 3 ครั้ง ในระหว่างการสอบพูดครั้งที่ 2 มีนักศึกษาคนหนึ่ง(นักศึกษาตั้งใจเรียนแต่อ่อนภาษาอังกฤษ) พูดได้ไม่ดีเท่ากับตอนที่ฝึกซ้อมในห้องเพราะลืมนบท พอสอบเสร็จตัวเองก็คุยกับนักศึกษาทุกคนในห้อง ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่ารู้สึกตื่นเต้นเกินกว่าการสอบครั้งแรก นักศึกษาคนที่ลืมนบทก็ร้องไห้ ตัวเองก็เลยเข้าไปกอดและปลอบว่า “It’s not the end of the world. You’ll do better next time, I’m sure. I’ll help you.” นักศึกษาก็ไม่ได้พูดอะไร ตอนที่เดินกลับจากสอนก็รู้สึกเศร้าใจว่านักศึกษาที่ตั้งใจเรียนต้องมาร้องไห้เพราะการสอบในวิชาของเรา พอเจอนักศึกษาคคนนี้ในครั้งต่อไปก็เรียกมาคุยและเสนอแนะวิธีแก้ไขให้นำไปลองใช้ ในการสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการสอบพูด persuasive speech ซึ่งเป็นโจทย์ที่ยากที่สุด นักศึกษาคคนนี้สามารถพูดได้ดีที่สุดเมื่อเทียบกับการพูดทุกครั้งที่ผ่านมา รู้สึกภูมิใจและดีใจมากกับความสำเร็จของเขา ที่สำคัญที่สุดนักศึกษาคคนนี้มีคามมั่นใจและไม่กลัวที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะอีกต่อไป

7) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ผศ. ดร. จักริน จุลพรหม

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

ผมเคยสอนนักศึกษาคนหนึ่งซึ่งไม่ใส่ใจการเรียนเลย จำได้ว่าสอนครั้งแรกแกอยู่คณะบริหารธุรกิจ ปีต่อมาย้ายไปอยู่นิเทศศาสตร์ และปีต่อมาย้ายมาอยู่คณะมนุษยศาสตร์ จึงเรียกมาพูดคุยด้วยว่าเหตุใดจึงย้ายคณะบ่อยๆ จึงได้คำตอบว่า ที่บ้านไม่มีปัญหาอะไร จะเรียนอะไรก็ได้ สามารถส่งเสียได้ แต่นักศึกษามาเรียนปีแรกที่คณะบริหารธุรกิจเพราะตามเพื่อนและชื่อเสียงของคณะ แต่เรียนไม่ไหว ปีต่อมาจึงย้ายมาที่คณะนิเทศศาสตร์ เพราะคิดว่าน่าจะเหมาะกับตนเอง แต่ก็ไม่ไหวอีก สุดท้ายมาเรียนวิชาเอกภาษาไทย ซึ่งสามารถเรียนจบได้และมีความสุขกับการเรียน เพราะจบแล้วไปทำธุรกิจที่บ้าน ได้เอาวิชาที่เรียนไปปรับใช้หลายวิชา ระหว่างเรียน นักศึกษาขาดความมั่นใจแล้ว เพราะย้ายมาสองคณะ จึงต้องหมั่นคุยและเสริมกำลังใจเรื่อยๆ จึงสามารถเรียนจบได้

สรุปเทคนิคของผมนั้นก็คือ การรับฟังปัญหาของนักศึกษาอย่างตั้งใจ ยังไม่ตำหนิ (เพราะนักศึกษาไม่เรียนอาจเกิดจากขาดความเชื่อมั่นเช่นในกรณีนี้) นักศึกษาอาจมีทางออกอยู่แล้ว แต่เขาต้องการระบายความในใจของเขา ใช้ความเป็นเพื่อนสร้างความไว้วางใจ และแนะแนวชีวิตและการดำเนินชีวิต เช่น ชี้ให้เขารู้จักตัวตน รู้ว่าเหมาะที่จะเรียนอะไร และให้เขาเชื่อมั่นว่า ทุกศาสตร์มีค่า มีความสำคัญ และสามารถไปประกอบอาชีพได้ และที่สำคัญคือ แนะนำวิธีการเรียนหนังสือ การทำข้อสอบ การคบเพื่อน ฯลฯ สรุปคือ รับฟัง-ค้นหาตัวตน ความสามารถและทักษะของนักศึกษา-แนะนำโดยไม่เปลี่ยนแปลงเขามากเกินไป

ขอบคุณครับ

8) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร.ฐิตารีย์ ไชยเศรษฐ

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

ดิฉันได้ใช้เทคนิคการสอนที่ให้นักศึกษาเขียนjournal หรือการบันทึกการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการเขียน การจับใจความ และการสะท้อนความรู้สึก รวมทั้งทักษะการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมแก่นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว และได้เห็นพัฒนาการทางทักษะการจับประเด็น ทักษะการเขียน และการค้นคว้าหาความรู้ของนักศึกษาอย่างมากในช่วงเวลา 1 ภาคการศึกษา และพบว่านักศึกษามีแรงบันดาลใจในการเรียนมากขึ้น จากการทำตัวอย่างงานที่มีพัฒนาการเขียนที่ดี หรือนำสนใจไปอ่านให้นักศึกษาฟังในช่วงwarm up บทเรียนในคาบถัดไป ทำให้นักศึกษามีความพยายามที่จะเรียนรู้มากขึ้นและได้รับข้อมูลที่น่าสนใจจากเพื่อนๆในชั้นเรียนมากขึ้นค่ะ

๑) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร. ฐนิษญา จิริยะสิน

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

เวลาที่นักศึกษาไม่สนใจอาจารย์ในขณะที่สอนเพราะมีแต่ก้มหน้ามองดู iPad ก็จะถามนักศึกษาว่า พวกหนูรู้จักโครงการแม่ศรีเรือนไหม ทุกปีจะมีการออกร้าน โดยนำสิ่งของต่างที่เหล่าคณาจารย์บริจาคมา ประมูลขาย ส่วนเงินที่ขายได้ทางโครงการต่างๆก็จะนำไปช่วยเหลือสังคม ใครที่ดู iPad แล้วไม่ตั้งใจฟังในขณะที่ครูพูด ครูจะยึด iPad ของพวกคุณแล้วนำไปบริจาคให้กับโครงการแม่ศรีเรือนในนามของคุณ เงินที่ประมูลได้ก็จะนำไปช่วยเหลือสังคมในนามของคุณ พอพูดจบ นักศึกษาก็ต่างเก็บ iPad ของตัวเองแล้วก็ตั้งใจฟังเลคเชอร์ค่ะ

10) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ผศ.ดร. อูสา สุทธิสาคร

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

แม้จะสอนที่มหาวิทยาลัยนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ทุกครั้งที่เปิดเทอมและจะต้องสอนนักศึกษากลุ่มใหม่ ดิฉันก็ตื่นเต้นกับการสอนทุกครั้ง เพราะจะต้องเจอกับนักศึกษาหน้าใหม่ๆ และบรรยากาศในห้องเรียนที่แตกต่างไปจากเดิม ทำให้ต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ในห้องเรียนอยู่เสมอ แม้จะสอนในวิชาเดิม แต่หลายปีมานี้ดิฉันก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาเนื้อหาหรือตัวอย่างใหม่ๆ ที่น่าสนใจมาพูดคุยกับนักศึกษา ในวิชาบริหารตนเองซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 100 คนในห้อง

จึงเป็นโจทย์ที่ไม่ง่ายนักที่จะดึงดูดความสนใจของบรรดานักศึกษาที่อยู่ในวัยกำลังช่างเจรจา นอกจากจะต้องมีกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันแล้ว สิ่งหนึ่งที่ดิฉันต้องการคือการให้เขาได้เข้าใจชีวิตด้วยการเรียนรู้จากชีวิตของคนอื่น ดังนั้นในการสอนเรื่องสุขภาพจิต ซึ่งเป็นเรื่องที่สอนไม่ถนัดนักว่าจะทำให้เขาเข้าใจอาการผู้ป่วยที่มีความผิดปกติได้อย่างไร ทำไมคนเหล่านี้จึงขาดความสมดุลในตัวเองจนกลายเป็นคนผิดปกติไป และนักศึกษามีวิธีดูแลป้องกันตัวเองและคนใกล้ชิดไม่ให้เจ็บป่วยมีปัญหาสุขภาพจิตได้อย่างไร และท้ายที่สุดเมื่อเราเห็นหรือต้องอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้เราควรทำความเข้าใจเขาอย่างไรที่จะไม่ไปถูกเหยียดหยามแต่หากจะพยายามช่วยเหลือเขาในฐานะเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งทีฟังจะกระทำได้

ดิฉันจึงเลือกภาพยนตร์ที่เป็นกรณีศึกษาที่สร้างจากชีวิตจริง เรื่อง “A beautiful mind” เป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากเค้าโครงเรื่องจริงของ จอห์น แนช นักคณิตศาสตร์ผู้เก่งกาจและประสบความสำเร็จสูงสุดจนกระทั่งได้รับรางวัลโนเบลในปี 1994 แต่ทว่าในด้านหนึ่งของชีวิต แนช กลับป่วยด้วยโรคจิตเภท (schizophrenia) ที่มีอาการสำคัญคือมีความผิดปกติของความคิดที่หลุดออกไปจากความเป็นจริง (delusion) และมีการรับรู้ที่ผิดปกติ ทั้งหูแว่ว ประสาทหลอน (hallucination) เห็นภาพที่ไม่มีตัวตนจริง ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดประวัติความเป็นมา ชีวิตส่วนตัวและการเจ็บป่วยของแนชได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง

ดิฉันพบว่านักศึกษาให้ความสนใจภาพยนตร์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของแนชมาก ทั้งยังสามารถเข้าใจอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยจิตเภทได้อย่างดีผ่านการแสดงจากภาพยนตร์ นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ประทับใจกับความรัก ความเสียสละของภรรยาของแนชที่อุทิศตนในการดูแลให้กำลังใจในการเยียวยาความเจ็บป่วยของแนชจนกระทั่งเขามีอาการดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีคือมีความเห็นใจผู้ป่วยประเภทนี้ แต่ที่ดิฉันประทับใจที่สุดและสะท้อนใจไปพร้อมๆ กันคือมีนักศึกษาบางคนเข้ามาคุยเป็นส่วนตัวและเล่าเรื่องราวส่วนตัวในชีวิตของตัวเองให้ฟัง นักศึกษาคนหนึ่งเล่าว่าเขามีน้องที่ป่วยแบบนี้ เมื่อดูภาพยนตร์แล้วทำให้เขาเข้าใจความเจ็บป่วยของน้องมากขึ้น เขาจะดูแลน้องให้ดีกว่านี้และจะไม่แสดงความเบื่อหน่ายรำคาญอีกต่อไป ส่วนนักศึกษาหญิงอีกคนเล่าไปร้องไห้ไปเล่าว่าคนทั่วไปชอบหาว่าพ่อเธอบ้า เพราะพ่อติดสุราเร่ร่อนและมีปัญหาทางอารมณ์ แต่เธอเชื่อว่าพ่อไม่ได้บ้า ไม่ได้เสียสติ แม้ว่าเมื่อก่อนพ่อจะใจดีกว่านี้ แต่การขาดทุนจากการค้าและถูกหักหลังทำให้พ่อหันเข้าหาเหล้าและแม่ต้องกลายเป็นผู้นำครอบครัวแทน ในขณะที่เธอก็ต้องหางานทำเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระแม่ทุกอย่าง แม้กระทั่งงานทำความสะอาดห้องน้ำ การคุยครั้งนี้ทำให้ดิฉันได้รับรู้และเข้าใจชีวิตอีกหลายๆ ชีวิตมากขึ้น ทั้งได้ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจพวกเขาให้ต่อสู้ชีวิตอย่างเข้มแข็งต่อไป

นับเป็นการเรียนรู้ชีวิตที่เรา ทั้งอาจารย์และนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ชีวิตร่วมกัน

11) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) อาจารย์ศรีอร เจนประภาพงศ์

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

ขอเล่าประสบการณ์ของตนนะคะ

1. ตั้งปณิธานในการสอน “ทำอย่างไร.....เด็กจึงจะคิดเป็น....ทำเป็น...และมีความสุขกับการเรียน”
2. ทำงานตามหน้าที่ของความเป็นครูอย่างเต็มที่.....ไม่ว่าจะ.....เตรียมเนื้อหา.....เตรียมเทคนิคการสอน.....เตรียมเอกสาร.....เตรียมคำถาม.....และที่สุดคือ..เตรียมจิตใจที่เต็มไปด้วยความเมตตาและพยายามที่จะเข้าใจในความคิด ความรู้สึกของเด็กในทุกเรื่อง
3. เด็ก..ก็ยังเป็น..เด็ก ที่ครูยังคงต้องใช้คะแนน และดาว เป็นตัวล่อให้เกิดความอยากเรียน....บางชั่วโมงต้องใช้ดาวล่อ....โดยบอกเด็กผ่าน Facebook...ถึงกิจกรรมที่จะทำในชั่วโมงถัดไป....ใครตอบได้ให้ดาวปรับเกรด....แต่ต้องอ่านมาล่วงหน้า จึงจะตอบคำถามได้
4. ตั้งคำถามและให้เด็กเขียนบนกระดาน หากผิด ก็ให้ทุกคนในห้องเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง
5. เด็กไม่ชอบฟังคำบรรยาย เพราะมีในหนังสือ หรือเอกสาร หรือใน PPT แล้ว เด็กอยากได้อะไรที่เป็นจุดหลัก จุดสำคัญของค่านั้นๆ อยากได้อะไรที่เป็นแบบนำไปใช้กับการดำเนินชีวิตของเขาได้ หรือเป็นเรื่องใหม่ๆ ที่เขายังไม่รู้
6. มีความยุติธรรมกับเด็กทุกคน ไม่ลำเอียง หรือชื่นชมใครเป็นพิเศษ สอนไปคุยไป คุยกับเด็กคนโน้น คนนี้ จนทำให้เขารู้สึกว่า เป็นเพื่อนเขา เวลามีปัญหาเด็กจะกล้าบอกครู และครูก็แสดงออกว่าครูเต็มใจที่จะช่วยแก้ไขปัญหาล่านั้น และเด็กจะมาเรียน เพราะเหมือนได้มาคุยกับเพื่อน
7. เวลาสอน อย่าสอนเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก ใช้ระบบ e-Learning ของ UTCC ให้เป็นประโยชน์ PPT เอกสาร คำถาม ฯลฯ แวนไว้ให้เด็กอ่านล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน โดยบอกเด็กตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการพบกันว่า ครูจะไม่สอนแบบบรรยาย นักศึกษาต้องอ่านเอกสารมาล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในแต่ละชั่วโมง เพื่อมาพูดคุย หรือตอบคำถามครูในห้องเรียน และหากตอบได้ครูให้ดาวไว้ปรับเกรด และใช้ Facebook ส่งข่าวสาร และเตือนเด็กให้อ่านบทใดเรื่องใดมาล่วงหน้า
8. ประเมินตนเองตลอดเวลา วันนี้เด็กตั้งใจเรียน ตั้งใจตอบคำถาม หรือทำไม่ดูเด็กเฉื่อยๆ ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน แล้วค่อยปรับวิธีการของครูไปเรื่อยๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม (ตนเองสอน 5 กลุ่มค่ะ) บางครั้งก็ถามเด็กในห้องเรียนว่าเพื่อตอบคำถามครูหรือยัง อยากให้ครูบรรยายมั้ย ส่วนใหญ่ก็จะได้คำตอบว่าชอบตอบคำถามมากกว่าฟังคำบรรยายค่ะ

12) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) อาจารย์นฤมล จันทระวงศ์

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

วิชาที่สอนคือวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เปิดสอนเป็นวิชาเลือกให้กับนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3- 4 เนื้อหาที่ใช้สอนนั้นปรับจากหนังสือภาษาอังกฤษหลายเล่ม รวมถึงแบบฝึกที่สร้างขึ้นเอง แม้จะคิดว่าเนื้อหาที่เตรียมนั้นน่าจะพอเป็นแนวทางในการใช้ภาษาให้นักศึกษาได้พอสมควร แต่ก็ยังอยากได้ความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอนนั้นด้วย จนมีอยู่วันหนึ่งหลังเปิดภาคต้นได้ไม่กี่วัน มีโอกาสพบนักศึกษาที่เรียนวิชาดังกล่าวด้วยในเทอมปลายปีก่อนหน้า และในช่วงปิดภาคฤดูร้อน นักศึกษาต้องไปฝึกงานในโรงแรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร หลังจากทักทายกันแล้ว นักศึกษาพูดขึ้นว่า “หนูได้ใช้สำนวนที่เราเรียนกันในห้องด้วยค่ะ ตอนที่หนูคิดออกว่าจะตอบแขกไปว่าอย่างไรนั้น หนูนึกถึงสำนวนในหนังสือที่เราเรียนเลย” นักศึกษาคงไม่รู้หรอกว่า คำพูดสั้นๆของนักศึกษานั้นช่วยยืนยันในสิ่งที่ครูทำว่า “ครูมาถูกทางแล้ว”

ประสบการณ์และ/หรือความภาคภูมิใจที่สามารถสร้างแรงจูงใจในด้านการเรียนการสอนให้นักศึกษา

13) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) อาจารย์นวนน้อย ตระกูลกิตติไพศาล

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

1. สร้างบรรยากาศในการเรียนที่สนุก ไม่เครียด เพื่อให้นักศึกษาไม่รู้สึกท้อว่าวิชานี้น่าเบื่อ มีการยกตัวอย่างการแปลผิด ๆ ของเพื่อนในชั้นเรียนที่ออกแนวขำ ๆ เพื่อให้คนอื่น ๆ ไม่ทำตามและช่วยกันคิดคำแปลที่ดีกว่า
2. การให้ดาวเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น การตอบแต่ละครั้งจะได้ 1 ดาว เพื่อนำดาวที่สะสมไม่เกินคนละ 12 ดาวไปปรับเป็นคะแนนการเข้าชั้นเรียนในกรณีที่นักศึกษาขาดเรียนหรือเป็นคะแนนช่วยเมื่อมีคะแนนเก็บน้อย วิธีนี้จะทำให้นักศึกษาสนใจและแย่งกันตอบคำถามในชั้นเรียนมากขึ้น
3. การใช้ social media ในการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่จะเล่น facebook เป็นประจำ โดยเฉพาะในเวลาเรียน จึงคิดว่าน่าจะดึง facebook มาใช้ในการเรียนการสอนโดยการสร้างกลุ่มของวิชาขึ้น นอกจากจะใช้ในการตอบคำถามในชั้นเรียนซึ่งคนอื่นสามารถเห็นคำตอบได้แล้ว ถ้าเด็กคนไหนไม่สามารถมาเข้าชั้นเรียนได้ เขาก็ยังสามารถเรียนรู้จากการถามตอบใน facebook ณ เวลานั้นและร่วมตอบคำถามได้ด้วยเช่นกัน วิธีนี้ยังทำให้นักศึกษาที่ไม่กล้าแสดงออก หรือแย่งตอบไม่ทันจะเข้ามาร่วมตอบทันที และผู้สอนสามารถให้คำอธิบายเพิ่มเติมในคำตอบแต่ละข้อได้ทันทีเช่นกัน นอกจากจะใช้ในการเรียนในช่วงโมงแล้วการมีกลุ่มใน facebook ยังทำให้อาจารย์กับนักศึกษามีความใกล้ชิดกันมากขึ้น สามารถปรึกษาทั้งเรื่องเรียน การทำรายงาน เรื่องส่วนตัวได้อีกด้วย วิธีนี้ใช้ในการเรียนการสอนวิชา ทักษะการรู้สารสนเทศสำหรับนักศึกษาปี 1 ที่มีไอแพดกันทุกคน

ส่วนวิชาแปลสำหรับนศ.ชั้นปี 4 ซึ่งไม่มีไอแพดจะใช้ google doc เป็นสื่อในการเรียนการสอนในชั้นเรียนแทน โดยนักศึกษาสามารถพิมพ์คำตอบได้พร้อม ๆ กัน และสามารถแก้ไขงานของคนอื่นได้แทนการเขียนบนกระดานดำ สามารถแชร์งานแปล comment และdownload ได้จาก smartphone ที่แต่ละคนมี บางคาบที่ติดวันหยุด นักศึกษาก็ยังสามารถส่งงานและเห็นงานของเพื่อน ๆ หรือถ้าทำงานเป็นกลุ่มก็จะตรวจสอบได้ว่าคนไหนไม่ได้ทำงาน เป็นต้น

จบค่ะ

14) ชื่อ-สกุล(ผู้เล่าเรื่อง) ดร.วาสนา สมอัจฉริยกุล

เรื่องราวที่ต้องการแบ่งปัน

ดิฉันรับผิดชอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และพบปัญหาหลายอย่างที่บั่นทอนกำลังใจในการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษจากระดับชั้นมัธยม ที่มีความแตกต่างกันมาก นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ดีกว่ารู้สึกอายน่าไม่มั่นใจ และมีความรู้สึกของตัวเองตามเพื่อนไม่ทัน ทำให้ไม่อยากเรียนวิชานี้

ดิฉันจึงจัดกิจกรรมกลุ่มเป็นครั้งคราว โดยให้นักศึกษาในชั้นแบ่งกลุ่มย่อย จัดเก้าอี้นั่งหันหน้าเข้าหากันและช่วยกันทำงานที่ดิฉันมอบหมายให้ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วม ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ตัวอย่างกิจกรรม เช่น ชีทเสริมสอนการอ่าน มีแบบฝึกหัดให้นักศึกษาเลือกคำตอบจากตัวเลือกให้ถูกต้องโดยใช้พจนานุกรม เนื่องจากนักศึกษาทุกคนได้รับไอแพดจากมหาวิทยาลัย ดิฉันจึงได้ให้นักศึกษาช่วยกันค้นหาคำศัพท์ จากเว็บไซต์พจนานุกรมหลายๆแห่งที่มีคุณภาพดี และนักศึกษาสามารถใช้ได้ฟรี (บางเว็บไซต์ ต้องชำระค่าธรรมเนียม) ดิฉันกำหนดระยะเวลาให้ทำ และเมื่อหมดเวลา นักศึกษาต้องส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอให้เพื่อนๆฟัง โดยดิฉันจะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องและอธิบายความหมายและวิธีการใช้ให้ภายหลัง นักศึกษามีความตื่นตัว เพราะดิฉันแจ้งให้ทราบว่า อาจารย์จะบันทึกเป็นคะแนนการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน นักศึกษาที่ไม่ได้เอาไอแพดมา ก็ใช้สมาร์ตโฟนแทน หรือคนที่ไม่มียุทธภัณฑ์ทั้งสองอย่าง ก็ต้องช่วยเพื่อนๆวิเคราะห์ หรือเป็นผู้นำเสนอ นักศึกษามีความรู้สึกสนุก ที่ได้อ่านออกเสียง บ้างก็หยอกล้อสำเนียงอ่านของเพื่อน ทำให้ห้องเรียนมีชีวิตชีวา และนักศึกษาไม่ง่วงนอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในคาบเรียนตอนบ่าย

บางคราว ดิฉันจะใช้วิธีการเข้าเว็บไซต์ที่น่าสนใจ แล้วแต่ประเด็นที่จะสอนในวันนั้น ให้นักศึกษาดูก่อน เป็นการดึงความสนใจ และสร้างบรรยากาศในการเรียน นักศึกษาจะรู้สึกสนุกเหมือนคอยลุ้นว่า วันนี้อาจารย์จะสอนอะไรเสริมจากบทเรียนในหนังสือที่ต้องเรียนอยู่แล้ว

ส่วนในระยะเวลาการสอนที่ต้องมีการบรรยาย ดิฉันก็จะใช้วิธีการสอดแทรกเรื่องราวที่เข้ากับยุคสมัยในขณะนั้นเป็นช่วงๆ อาทิ ข่าวสารบ้านเมืองประจำวัน ละครต่งๆหลังข่าว ตัวละครที่มีการวิพากษ์วิจารณ์หรือกล่าวขวัญถึงในเวลานั้นๆ หรือเรื่องราวต่างๆในโลกของการทำงานยุคปัจจุบันจากประสบการณ์ของดิฉัน หรือคนในข่าวจากสื่อต่างๆ โดยดิฉันนำเสนอคำศัพท์หรือแนวความคิดต่างๆที่อาจมีศัพท์สำนวนในภาษาอังกฤษที่นักศึกษาอาจจะเคยได้ยินได้ฟัง แต่ไม่เคยเรียนจากในตำรา หรือนักศึกษาเคยพบจากสื่อต่างๆที่นักศึกษาชอบ เช่น ภาพยนตร์ เพลง รายการบันเทิงต่างๆที่ชื่นชอบ นักศึกษามีความสนใจมากขึ้น เพราะรู้สึกของตัวเองมีส่วนร่วม อยากเสนอความคิดเห็นหรือแบ่งปันข้อมูลกับอาจารย์และเพื่อนๆ ทำให้นักศึกษารู้สึกเป็นกันเองกับอาจารย์มากขึ้น มั่นใจในตัวเองมากขึ้นและพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆมากกว่าเดิม

1.5) นฤมล จันทระกุลวงศ์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

วิชาที่สอนคือวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม เปิดสอนเป็นวิชาเลือกให้กับนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3- 4 เนื้อหาที่ใช้สอนนั้นปรับจากหนังสือภาษาอังกฤษหลายเล่ม รวมถึงแบบฝึกที่สร้างขึ้นเอง แม้จะคิดว่าเนื้อหาที่เตรียมนั้นน่าจะพอเป็นแนวทางในการใช้ภาษาให้นักศึกษาได้พอสมควร แต่ก็ยังอยากได้ความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอนนั้นด้วย จนมีอยู่วันหนึ่งหลังเปิดภาคต้นได้ไม่กี่วัน มีโอกาสพบนักศึกษาที่เรียนวิชาดังกล่าวด้วยในเทอมปลายปีก่อนหน้า และในช่วงปิดภาคฤดูร้อน นักศึกษาต้องไปฝึกงานในโรงแรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร หลังจากทักทายกันแล้ว นักศึกษาพูดขึ้นว่า “หนูได้ใช้สำนวนที่เราเรียนกันในห้องด้วยค่ะ ตอนที่หนูคิดออกว่าจะตอบแขกไปว่าอย่างไร นั้น หนูนึกถึงสำนวนในหนังสือที่เราเรียนเลย” นักศึกษาคงไม่รู้หรอกว่า คำพูดสั้นๆของนักศึกษานั้นช่วยยืนยันในสิ่งที่ครูทำว่า “ครูมาถูกทางแล้ว”

1.6) อาจารย์ ดร.ธนิกาญจน์ จินาพันธ์ สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หรือวิธีการจูงใจนักศึกษาให้สนใจการเรียนของข้าพเจ้าคือ ในการสอนรายวิชาที่ผู้เรียนมีจำนวนไม่มากนัก คือประมาณกลุ่มละ 30 - 35 คน หรือน้อยกว่านั้น ผู้สอนจะพยายามจำชื่อนักศึกษาให้ได้ทุกคน เพื่อที่จะพูดคุย ถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหัวข้อที่เรียน หรือชวนนักศึกษาพูดคุยในประเด็นที่ให้อภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน เพราะผู้สอนคิดว่าการจดจำเรียกชื่อของนักศึกษาได้จะทำให้ศึกษารู้สึกว่าเราใส่ใจเขา ฟังเขา และทำให้เขารู้สึกถึงการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน ซึ่งการทำให้เขารู้สึกว่าเขามีตัวตน เป็นที่ใส่ใจของครูผู้สอนจะทำให้นักศึกษาตั้งใจเรียนและมีส่วนร่วมในบทเรียนไปกับผู้สอน

ดร.จินดาพร พินพงษ์ทรัพย์

“วิธีการสอน คือ ให้เด็กทำแบบฝึกหัดในห้อง แล้วให้เด็กตอบโดยอธิบายด้วยว่าทำไมจึงตอบแบบนี้ วิธีนี้จะทำให้เห็นว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่เราอธิบายจริงหรือไม่ และเป็นการช่วยให้เด็กจำได้ดีขึ้น และทำให้รู้ว่าจุดไหนที่เด็กยังไม่เข้าใจ เพื่อนำไปปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ก็จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีนและจุดที่เด็กที่เรียนภาษาจีนมักจะเขียนผิดบ่อยๆ เมื่อสอนไวยากรณ์ใหม่ๆและให้เด็กทำแบบฝึกหัดพอสมควรแล้วก็จะให้เด็กนำคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาใหม่มาเขียนเรียงความเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจอีกครั้ง”

- พฤษภาคม 2556

ดร. จอมขวัญ ผลภานี

“รู้สึกสนุกกับการสอน โดยแสวงหาสิ่งที่น่าสนใจที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ ที่บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ เข้ากับเนื้อหา กิจกรรมต้องสนับสนุนให้นักศึกษากล้าคิด กล้าทำ กล้าแบ่งปัน และกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเน้นให้ความรู้คู่กับการฝึกทักษะ เพื่อสร้างคุณค่าให้แก่เนื้อหาวิชาการทั้งจากตำรา และจากการค้นคว้า วิเคราะห์

ข้อมูล การฝึกปฏิบัติ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ และการทำงานแบบ Teamwork ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมจริงของวิชาชีพสารสนเทศศึกษา รู้สึกโชคดีที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีความพร้อมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ให้นักศึกษาและคณาจารย์ นำมาใช้ได้จริงๆ ”

- พฤษภาคม 2556